

17.22x17.65	31	עמוד 38	מקור ראשון - דיוקן	13/01/2012	30398884-3
אגם הוצאה לאו - 37370					

ילדים
שי צלר

חורים ברשת

בעצם שער הכניסה של אנשים שונים לבית שלכם. זה כמוכרן מטריד יותר שדרך השער הזה נכנסים אליכם אנשים לחדר הילדים, וצופים בהם ישנים, משחקים ומתלבשים. הדרך הכי פשוטה להילחם בתוכנות כאלה היא לגמרי לווארטק; כל מה שצריך הוא לשים פלסטר על המצלמה, כי בינינו, רוב הזמן אף אחד לא זקוק לה. הדרך של חלק מהחורים להילחם בעניין הזה היא פשוט להגביל את השימוש ברשת. ב'פייסבוקס', הספר השני בסדרת 'גולשים' שכתבה דנה אבירם, ההורים של הגיבורה אוטרים עליה לפתוח פרופיל ברשת החברתית. למעשה, היא הילדה היחידה בכיתה שעדיין לא הצטרפה לרשת. זו כמוכרן אפשרות מתקבלת על הדעת, אחרי הכול, תלמידי בית הספר היסודי שמחוברים לפייסבוק עושים את זה תוך כדי זיוף סעיף הגיל. אבל בימים שבהם חלק גדול מהפעילות החברתית מתבצעת באתר של צוקרברג, זו החלטה קצת משונה. החלטה הגיונית יותר היא לקיים דיאלוג מוצלח יותר עם הגולשים הצעירים, והספר של אבירם מאפשר התחלה של דיאלוג כזה. 'פייסבוקס' הוא ספר שילדים בגיל המתאים יקראו בהנאה. הבן הפרטי שלי עשה

עדי לפני כמה חודשים היה נדמה לי שאני די מעורבן בכל מה שקשור לחיבור בין ילדים ואינטרנט. הייתי חבר של הבן שלי בפייסבוק, הכרתי את הסיסמה שלו לאתר, כמו גם את זו של האימייל שלו. הסברתי לו לא מעט על התנהגות ברשת וגם בדיקתי מדי פעם את היסטוריית הגלישה שלו. אפילו גילתי את השם שלו כמה פעמים, אחרי שחברים שלנו סיפרו לנו על כמה פורומים לא מומלצים שבהם פרסם הבן שלהם דברים בשמו האמיתי. אבל האמת היא שעל כל פרצה שאתה סוגר, יש עוד מאה שנפתחות. ייתכן שזו הסיבה שקוראים לזה רשת, כיוון שבין החוטמים המקשרים את הכול יש כמויות אדירות של חורים. מה הפלא שהאקרים עם יכולות מחשוב בינוניות מכניסים את בעלי כרטיסי אשראי המקומיים לפאניקה. לפני מספר חודשים הייתי בהרצאה שבה דיבר מומחה לאבטחת מחשבים. באותו מפגש הבנתי שבין הלחיצות של הילדים באינטרנט, הם אוספים לא מעט תוכנות שעובדות ברקע. אחת מהן מסוגלת להפעיל את המצלמה של המחשב בלי שידלק בה סימן האור, ובלי שאף אחד יירע שהיא מצלמת. וכך קורה שהמחשב שלכם, זה עם המצלמה הקטנה, יכול להיות

כמו בכל רשת, גם ברשת האינטרנט יש יותר חורים משאפשר לסתום. הספר פייסבוקס יעזור לכם לקיים דיאלוג מוצלח עם הגולשים הצעירים ולחנך לזהירות

איזה קריזה זה לדוש. דנה אבירם

18.76x16.43	32	עמוד 38	מקור ראשון - זיוקן	13/01/2012	30398897-7
אגם הוצאה לאו - 37370					

פיגועה לא וירטואלית. גולשים

את זה בכמה שעות, ומיד ביקש את הספר הקודם בסדרה. זה קורה קודם כל כי אבירם משלבת היטב בין החיים ברשת לבין מערכות יחסים של גיל ההתבגרות, הכוללים מעמדות חברתיים, ענייני בני-בנות וגם כמה מחלוקות עם ההורים, נגיד סביב חיות מחמד, במקרה הזה כלבה העונה לשם נינג'ה.

אבירם גם מצליחה להעמיד גיבורה מעניינת, שהיא ג'ינג'ית לוחמנית עם חיבה לכדורגל ואופי מרדני. כך שלמרות שההורים שלה אוסרים עליה לפתוח פרופיל, היא עדיין עושה את זה, ומשפרת את מעמדה החברתי רק כדי לגלות שמישהו פרץ לה לחשבון ופרסם בשמה דברים שמסככים אותה עם ההורים, עם אחת המורות ועם מנהלת בית הספר.

לעתים יש חריקות בשפה של

אבירם, והיא יכולה להתחיל משפט כמו "אוף, איזה קרייז עם הניצן הזאת...", ולהמשיך אותו עם מילים כמו "לדון" ו"לדוש". כך יוצא שכמה מהדיאלוגים לא נשמעים לגמרי מתאימים לגיל הגיבורה. אבל אם מנקים את כל העניינים האלה, מתקבל סיפור שעובד, ובעיקר כזה שמצליח ליצור עלילה שבוחנת את הקשיים החברתיים בעולם האמיתי וגם

ברשת. כל זה יכול להיות

בסיס מוצלח לשיחה על התנהגות ברשת ועל העובדה שפיגועה ברשת היא עניין לא וירטואלי בכלל. ■

פייסבוק

דנה אבירם

אגם נעורים, 287 עמ'